

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucadelebirligi23.net
mucadelebirligi@gmail.com
t.me/mucadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazetesi
mucadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

30 EKİM 2024 S.31

Yaşam

2 Bizden Yana

Bu duraksız acılar cehenneminde, kıyasıya bir mücadele-
nin sürüp gittiği bu korkunç sömürü düzeninde «toplumsal
barış» ve «toplumsal uzlaşma» çağrısı ne anlama gelir? Açlıkla
terbiye edilmeye çalışılan, işsizlik kısıkcıyla hizaya getirilmek istenen,
aylığını bir türlü alamayan işçiler, düzenin dayattığı bu yazığı isyan ederken
«barış ve uzlaşma» istemek ne demektir?
(Devamı 2.sayfada...)

Muhabirimiz

Lütfiye Burcu Kara

34 Gündür
Tutuklu!

2

Bol Propaganda
Zayıf İcraat

Editör

5

SASA İşçisi Kazandı

10

K. Taylan Kızıldağ

Ya Topyekûn Çürüme
Ya da İnsanca Bir Yaşam

12

Ayla Gök

Sesimizde İsyân
İsyânımızda Yaşam Var

Yaşam Bizden Yana

Manşet

Kendi geleceğini belirleme hakkı elinden alınmak istenen, daha düne kadar varlığı bile inkar edilen, ana dili yasaklanan, her tür ulusal hakkına tahdit konulan Kürt halkı, ağır bedellerle örülü bir mücadeleye atılmışken «barış ve kardeşlik» çağrısının amacı nedir?

Daha pek çok şey sıralanabilir. Ezilenlerin, sömürülenlerin, baskı altında tutulanların ayağa kalkıp mücadeleye atıldığı bir toplumda «barış ve uzlaşma» kimin çıkarına?

Bu toplumsal yapı, toplumsal düzen uzlaşmaz sınıf karşıtlığına dayanıyor. Bu ülke, hadi güncel olduğu için söyleyelim, bu cumhuriyet, Kürt ulusunun ve çeşitli ulusal toplulukların «ulusal haklarının» reddi üzerinde yükseliyor. Neyin uzlaşması, neyin barışı!

Uzlaşmacılar toplumsal yaşamın akışına karşı, toplumsal yapının temellerine karşı boş hayaller kuruyor. Kurmakla kalmıyor, bu hayalleri işçi ve emekçi yığınlar arasında, yoksul Kürt halkı arasında yaymaya çalışıyor. Ama hayaller gibi bu çaba da boş!

Hiçbir güç, sınıf karşıtlığı temelinde yükselen bu toplumda «iç barış» sağlayamaz. Sınıflı toplumda bir tarafın çıkarına olan diğer tarafın zararınadır. Uzlaşmaz karşıtlık o toplumun temel yapısında var.

«İç barış» veya aynı anlama gelmek üzere «toplumsal barış», ezilen sınıfın ve ezilen yığınların bu köleliğe, bu sömürüye boyun eğmeyi kabul etmesi demektir. Oysa işçi ve emekçiler, ezilen Kürt ulusu, baskı altındaki kadınlar, geleceği çalınan gençler... ezcümle bütün yoksul sömürülen kesimler bu «kadere» isyan ediyor. Uzlaşmacı siyasetin geleceği yok!

Dinci-faşist iktidar ve tekelci sermaye sınıfı, işçi ve emekçi yığınların direngen eylemlerinin yükselişi ile Kürt halkının özgürlük mücadelesinin yoğunlaşmasının aynı döneme denk düştüğü mevcut şartlarda ayakta kalmakta zorlanıyor. Dahası dünyada ve bölgede yayılan ve Türkiye'yi çevreleyen savaş yangınına «iç cephe» büyük devrimci çalkantılarla yakalanmış durumda. Tamamen köşeye sıkıştı. «İç cepheyi» bir düzene koyabilmek için «oyalama manevraları» yapıyor. Bahçeli'nin iki haftadır yaptığı konuşmalar tam olarak budur.

Uzlaşmacılar yapılan açıklamalar karşısında «toplumsal barış», «yeni çözüm süreci» çığlıkları attı. Devlet 43 ay sonra «İmralı kosteri»ni onarmış olmalı ki Kürt halk önderi Öcalan'ın aile görüşüne onay verdi. Tüm bunlar Bahçeli'nin tehditlerle dolu çelişik açıklamaları ile birlikte oldu.

Tam bu sırada gerçekleşen fedai TUSAŞ eylemi, dinci faşizmin bu kötü müsameresini bozmaya yetti. Faşist devlet Rojava'da kent merkezlerine hava akınları düzenledi, sivilleri katletti. Bahçeli ağzından salyalar akıtarak esti gürlendi: «eski usul mücadele stratejilerinden çok daha sert, seri ve şiddetli yöntemlerin devreye alınması mukadder hale gelmeli, hiç kimsenin de gözünün yaşına bakılmamalıdır.»

Uzlaşmacıların «provokasyon» çığlıkları eşliğinde «kınama» yarışına girmesi, buldukları eğik düzlemin onları nasıl bir çukura sürüklediklerini gösteriyor. Sınıf karşıtlığı temelinde yükselen bu toplumsal düzende yaşam, uzlaşmaya değil, mücadelenin sertleşmesi yönünde akıyor. İşçi sınıfı ve emekçi yığınlar, ezilen Kürt ulusu, kadınlar ve gençler, bütün sömürülen ve baskı altında tutulan kesimler kendi geleceklerini kazanmak için ileri atılıyor. Yaşam devrime akıyor!

Bol Propaganda Zayıf İcraat

Editör

29 Ekim '24

Oysa basına yansıyan böylesine bir "devasa eylem" yok. Hatta İsrail Savunma bakanı aracılığıyla servis edilen patlama görüntüleri bile eski. Öte yandan İran hava savunma sistemlerinin saldırıyı püskürtme görüntüleri sosyal medyaya düştü.

İran ile İsrail arasında bir garip "misilleme sarmalı", çok yönlü değişkenlerin dahil olduğu çok bilinmeyenli denklem halinde devam ediyor.

Siyonist rejimin "cezazsızlık zırhı"na bürünerek pervasız saldırılar yaptığı dönem çoktan bitmişti. Özellikle Filistinli savaşçıların 7 Ekim'de gerçekleştirdiği "Aksa Tufanı", Siyonist varlığın kırılma noktasını bütün çıplaklığıyla ortaya serdi. İsrail'in emperyalizmin askeri, mali, siyasi, kültürel, medyatik desteğini alarak Gazze'de giriştiği soykırım, bu tarifsiz vahşet, Siyonist rejimin içine yuvarlandığı çöküş sürecini durdurmaya yetmedi. Tam tersine, tüm dünyada çok güçlü bir Filistin devrimiyle dayanışma dalgası yarattı. En başta emperyalist merkezler olmak üzere bütün dünya başkentleri Filistin bayraklarının dalgalandığı eylemlere tanık oldu, olmaya devam ediyor. **Emperyalist hükümetler, adeta halklarından gizli bir şekilde İsrail'i desteklemek zorunda kaldı. Filistin sorunu, bu hükümetlerle emekçi yığınlar arasında çok derin bir ayrışmanın, bir kopuşun konusu haline geldi.**

Faşist Netanyahu yönetimi, emperyalizmin tam desteği ile hareket etse de, mevcut koşullarda ayakta kalabilmenin yolu olarak büyük bir bölgesel savaşı başlatmayı görüyor. Çünkü böyle bir savaşta ABD-NATO güçlerinin İran'ı büyük bir yıkıma uğratabileceğinin hesabını yapıyor. Bunun için de bizzat ABD-NATO'yu İran ile karşı karşıya getirecek bir savaşı başlatmak için elinden gelen her şeyi yaptı, yapmaya devam ediyor.

Siyonist varlık kendini hiçbir yasayla, teamülle, uluslararası diplomatik kurullarla, "ahlaki değer" ile sınırlamıyor. Bir bakıyorsunuz diplomatik misyonlara saldırmış, bir bakıyorsunuz BM barış gücü askerlerini vuruyor; gazete-televizyon binalarını havaya uçuruyor, hastaneleri özel olarak hedef alıyor; sivil havalimanlarını bombalıyor... Bütün eylemleri tahammül edilmez bir vahşet, acımasızlık ve kıskırtıcılık taşıyor.

Tüm bunlara rağmen yitirdiği "dokunulmazlık zırhını" yeniden kazanamıyor. Ne Gazze soykırımını, ne Nasrallah ve tüm Hizbullah komuta kademesinin katledilmesi, ne Seyfullah'ın öldürülmesi bu dokunulmazlık zırhını onarmaya yetti. Tüm medyatik şova rağmen istediği sonucu alamadı Siyonist rejim. Tam tersine İran'ın

1 Ekim'de gerçekleştirdiği misilleme eylemi bir çırpıda yaratılan havayı altüst etmeye yetti.

Bu yüzdendir ki 1 Ekim sonrasında üst perdeden tehditler savurdu İsrail. Söylem düzeyinde eli o kadar yükseltti ki, "nükleer tesislere mi saldıracak, yoksa petrol tesislerine mi", "Hamaney'e suikast mi yapacak" vb. bir dolu tahmin sürüldü ortaya. Neredeyse bir ay boyunca "bugün, yarın" diye bekleyip durdu tüm kamuoyu. Bu süre zarfında Hizbullah'a yönelik ağır bombardımanlar eşliğinde girilen kara savaşında büyük kayıplar vermeye başladı İsrail ordusu. Hizbullah'ın İsrail askeri üslerine karşı gerçekleştirdiği füze ve drone saldırıları, içeride ordunun ve toplumun moralini büyük oranda çökertti. İsrail'den dışarı göçler hızlandı. Aynı zamanda Yemen'den fırlatılan füze ve drone'lar, İsrail savunmasını aşip hedeflerine ulaştı.

Özcesi, **faşist Netanyahu yönetiminin sesi ne kadar yüksek çıkarsa çıksın, vahşet ve gaddarlıkları ne kadar artarsa artsın, gelişmelerin genel yönelimi siyonist rejimin geleceğini tehdit eden bir doğrultuydu.** İsrail'in güçsüzlüğü apaçık görünüyordu. Hem Gazze'de, hem Lübnan'da girilen ağır bombardımanları bile tek başına yapamayacak bir durumda olduğu, ABD'den gelen milyarlarca dolarlık silah ve mühimmatlarla iyice anlaşıldı. Dahası, ABD en gelişmiş hava

savunma sistemlerini art arda gönderip durdu İsrail'e. Yani tüm propagandaya rağmen İsrail'in kendini savunma kapasitesi çoktan sınıra gelip dayanmıştı ve her taraftan delik deşik olmaya başlamıştı. Doğu Akdeniz'de ve Hint Okyanusu'ndaki ABD-İngiltere donanmasına, Kıbrıs'taki İngiliz üssüne, Ürdün-İrak-Katar vb. ABD üslerine, buralarda bulunan yüzlerce savaş uçağına ek olarak THAAD bataryaları bu yüzden gönderildi İsrail'e.

Netanyahu 1 Ekim gecesi esip gürlerse de, ABD liderliğindeki emperyalizm mevcut şartlarda bir bölgesel savaşı başlatmayı uygun görmediği için, üst perdeden dillendirilen misilleme konusunda frene basıldı. Aradan neredeyse bir ay geçti. ABD-NATO bu süre zarfında ölçüp biçti. Kesin sınırlar çizilmiş bir "eylem planı" oluşturuldu. 26 Ekim gecesi düğmeye basıldı ve İsrail misillemesi gerçekleştirildi.

Bu misilleme öncesinde iletişim kanalları açık tutuldu ve önceden olası hedefler bildirildi. Sınırlı tutulacak bir eylem olacağı bir şekilde karşı tarafa iletildi. Sahne önünde esip gürlmekten geri durmadı cümle emperyalistler. İran'a sopa sallayıp durdular. Medya aracılığıyla İsrail misillemesini devasa bir gövde gösterisi gibi sunmaya gayret ettiler: Yüzden fazla savaş uçağı, dronlar, füzeler...

Oysa basına yansıyan böylesine bir "devasa eylem" yok. Hatta İsrail

Savunma bakanı aracılığıyla servis edilen patlama görüntüleri bile eski. Öte yandan İran hava savunma sistemlerinin saldırıyı püskürtme görüntüleri sosyal medyaya düştü. Hasar görüntüleri ise bir iki sınırlı videoyu aşmıyor. Bunlara dayanarak İran tarafı "saldırı güçsüzdü, büyük oranda püskürttük, sınırlı hasar var" diyebiliyor.

Kısacası, İsrail misillemesi tüm emperyalist propaganda mekanizmasına rağmen beklenen etkiyi yaratmaktan uzak. İran ise "karşılık verme hakkını saklı tut"tuklarını söyleyerek, işi şimdilik soğumaya bırakacak gibi görünüyor. Daha önce de dile getirdiğimiz gibi İran, doğrudan ABD-NATO güçleriyle karşı karşıya gelmekten elden geldiğince sakınıyor.

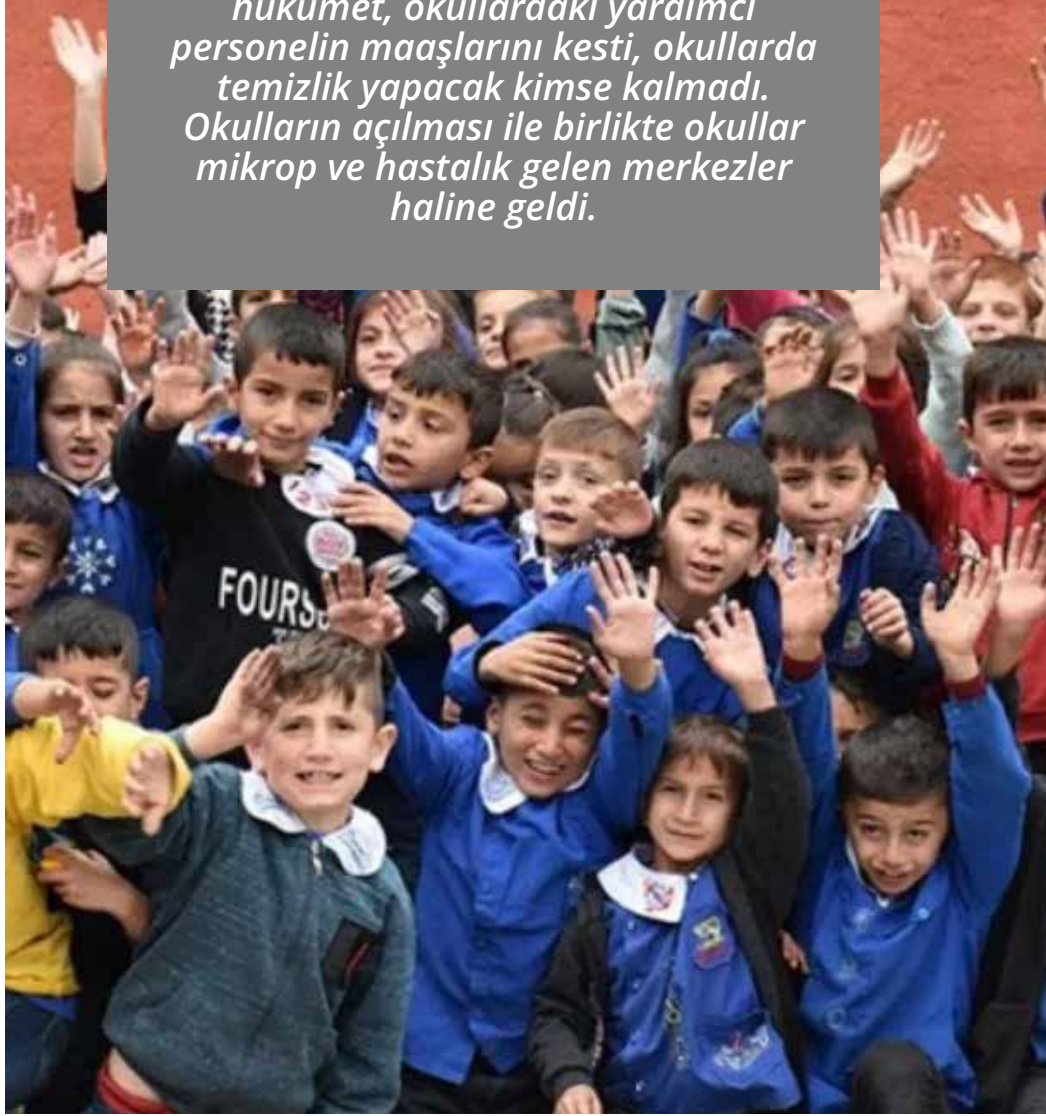
Bundan sonrası için, en azından bir süre daha, İran resmi olarak çatışmanın bir tarafı olmaktan uzak kalmaya çalışacaktır. Lübnan'daki çatışmaların seyri, Filistinli savaşçıların direngenliği, Yemen ordusunun nokta eylemleri sürecin seyri üzerinde etkili olmaya devam edecek.

Ve unutulmasın. Tüm bu çatışmalar, daha genel küresel kutuplaşmanın bir parçası olarak gerçekleşiyor. Bu küresel kutuplaşma ise küresel iç savaş koşullarında, emperyalizmin çöküşünün hızlandığı ve emekçi yığınların küresel başkaldırısının güçlendiği koşullarda gündeme geliyor.

Doğdu Doğacak Güne Merhaba

Özgür Güven

Kamuda tasarruf diyen dinci faşist hükümet, okullardaki yardımcı personelin maaşlarını kesti, okullarda temizlik yapacak kimse kalmadı. Okulların açılması ile birlikte okullar mikrop ve hastalık gelen merkezler haline geldi.

Parti'ye ihtiyacı varmış da, ondan bunlar oluyormuş. AKP erimiş, güç kaybetmiş de gerilim siyasetiyle istediği sonucu elde edemeyen RTE kendi seçmenini yeniden toplamak ve konsolide etmek için bunları yapıyormuş. Daha neler neler, ne inciler... Aç tavuk kendini darı ambarında görür!

Oysa durum çok farklı. Büyük sermayeyi de RTE'yi de, Bahçeli'yi de buna zorlayan içerideki gelişmelerdir, devrimin yükselişidir, devrimci kitle eyleminin yükselişidir. İşçisi, işsizi, emeklisi, öğrencisi, çiftçisiyle bütün emekçi sınıflar, giderek büyüyen, yükselen bir eylem hattında ilerliyor. Tekelci sermaye, artık kitle eylemlerinin önüne geçebilecek olanaklara da, argümanlara da sahip değiller. **Ellerinde kalan tek argüman baskı, zor, şiddet. Ama artık şiddet de gücünü yitirdi.**

Açlık ve sefalet öyle boyutlara vardı ki, halk sağlığı uzmanları, okula giden erkek çocukları %85'inin, kız çocuklarının %62'sinin kansızlıktan muzdarip olduğunu söylüyorlar. Eğitim bilimciler ve öğretmenler, bu durumun artık çocukların hep fiziki gelişmelerini hem zeka seviyelerini etkilemeye başladığını söylüyorlar. Eğitim Sen ve Veli-Der, bu nedenle öğrencilere günde bir öğün ücretsiz yemek kampanyası başlattı. Bazı belediyeler de girişimlere başladı.

Okullar ve öğrenciler deyince bir şey daha var. Kamuda tasarruf diyen dinci faşist hükümet, okullardaki yardımcı personelin maaşlarını kesti, okullarda temizlik yapacak kimse kalmadı. Okulların açılması ile birlikte okullar mikrop ve hastalık gelen merkezler haline geldi. Bazı belediyeler okullarda temizlik yapmaya başlayınca, hükümet bu sefer de onları önlemeye yöneldi.

Bütün bunlar yaşanırken, oldukça dikkat çekici başka şeyler de var. Türk İş ve DİSK gibi burjuva sendikalar "Vergide Adalet" sloganıyla kitle hareketinin yolunu kesmek, önüne geçmek, yükselişine engellemek amacıyla göstermelik mitingler açıklamalar yapıyor. Ama işçi ve emekçi yığınlar ilgilenmiyor.

RTE Eylül sonunda gittiği ABD gezisini yarım kesip Türkiye'ye geri döndü. Tekelci faşist medyada köpürtülmeye çalışıldığı gibi, BM kürsüsündeki bir konuşma değildi bu gezinin amacı. Asıl amaçları para bulmaktı. Ama bu amaca ulaşamadılar. Ne ABD başkanıyla ne ABD yetkilileri ile görüşebildi. Yaptığı görüşmeler, BM'de ayak üstü yapılanları saymazsak, Türk-Amerikan iş konseyi ile sınırlı kaldı. Bu toplantıya katılanlar da zaten Türkiye ile iş yapan iş adamlarıydı. Yaptığı yeni yatırım çağrılarına cevaben, yatırım değil "siyasal destek" alabildi. Yani Erdoğan para bulamadı. Aynı şey Mehmet Şimşek'in de başına geldi. O da para yerine nasihat aldı. Gittikleri gibi elleri avuçları boş, gersin geriye dönüp geldiler.

Yine Eylül sonunda TÜSİAD başkanı, yanında Ankara şube başkanı ile birlikte DEM Parti'yi ziyaret etti. Bilinen şey, sermaye

önden gider, politika onu takip eder. Ardından 1 Ekim'de "bayram değil, düğün değil, eniştem beni niye öptü?" dedirtircesine, Devlet Bahçeli DEM Parti sıralarına gelerek meclisteki DEM Parti'yi yetkilileri ve milletvekilleri ile tokalaştı. Aynı gün açılış resepsiyonunda Özgür Özel ile tokalaşıp tatlı tatlı sohbet etti. Yine aynı gün, RTE meclisin açılış konuşmasında Netenyahu'nun hedefinin Lübnan'dan sonra Türkiye olacağını söyledi ve oradaki mesafenin zaten 170 kilometreye indiğini ekledi. İki gün sonraysa ne oldu nasıl olduysa bu mesafenin 30 kilometreye indiğini söyledi. İç cepheyi sağlama almak gerektiğinden söz etti. **Bu gelişmeler üzerine envai çeşit "siyaset bilimci" hemen atlayarak, çok kıymetli fikirlerini TV ekranlarından üzerimize boca etti. Neymiş efendim yeni bir açılım-yumuşama süreci başlıyormuş.** Erdoğan'ın çok istediği yeni anayasa için DEM

Çünkü işçi ve emekçiler, dört koldan Ankara'yı kuşatıyor: Öğretmenler Milli Eğitim Bakanlığı önünde, işçiler Çalışma Bakanlığı önünde, Soma'dan yalın ayak yola düşen madenciler Meclis kapısında eylemdeler.

Krizin daha önceki dalgalarda dinci faşist hükümet, kitle eylemlerini pasifize edecek bazı olanaklara ve argümanlara sahipti. Şimdi değil. Geçmiş yıllarda işçi eylemleri genel grev de dahil grevler, uzlaşma ile belirli bir ücret artışı ile bitirilebiliyordu. Yani memur ücretleri de işçi ücretleri de, emekli maaşları da enflasyon karşısında bu kadar büyük bir hızla erimiyordu. İşçi ve emekçiler hayat pahalılığı karşısında iyi-kötü idare edebiliyorlardı. Ama uygulanan tam ilhak politikaları, yıllar içinde bazı sonuçlar yarattı. Bunlardan biri iç pazar bütünlüğünün parçalanması. Bu yüzden ücretler enflasyon karşısında güneşte kalmış kar gibi büyük bir hızla eridi. İç pazarının tamamen kuruyup çökmesine doğru ilerliyor. Buna bir de dinci faşist hükümetin uyguladığı sıkı para politikalarının, ücret talepli işçi eylemlerinin, grevlerin manevra alanlarını iyice tükettiği de eklenince, geriye sadece baskı, zor, şiddet kaldı. Dinci faşist hükümet, neredeyse son bir yılda her kitle eyleminin karşısına yasakla, polis copuyla, gazıyla çıktığı gözaltılar ve tutuklamalar yoğunlaştı.

Bu dönemde sürekli artan maliyetler nedeniyle, küçük ölçekli tarımsal üretim kendi tarihinin en zor dönemini yaşıyor. Bir yandan ticaret-üretim-iç pazar bütünlüğünün parçalanması, iç pazarın daralması yaşanırken, çiftçiler yüksek maliyetler nedeniyle dış dünyadaki pazarlarını da yitirmeye, tam bir çöküş yaşamaya başladılar.

Tüm alametler bir açlık isyanını işaret ediyor. İşçisi, köylüsü, emeklisi, memuruyla tüm emekçi yığınların gözü bir ayaklanmada; beklenti, umut bu yönde. Bu ihtimal giderek yükseliyor.

SASA İşçisi Kazandı

Adana'da bulunan SASA Polyester fabrikasının PTA-MTR Üretim Tesisi Şantiyesinde çalışan ve aralarında Yapı Yol-İş Sendikası işçilerinin de bulunduğu inşaat işçileri, taşeron firmada çalışan 200 işçinin 2 aydır maaşlarının ödenmemesi nedeniyle 26 Ekim günü eyleme başladı.

SASA Polyester fabrikasının PTA-MTR Üretim Tesisi'nde BİSMAC Grup bünyesinde endüstriyel çelik boruların döşenmesi işini yapan işçiler, iki aydır ücretlerinin ödenmediğini ve şantiyeden çıkarıldıklarını anlattılar.

8 aydır çalıştığını belirten işçilerden Hakan Çapar, *"Daha önce ödemede sorun yaşamıyorduk ama iki aydır maaş alamıyoruz. 'Ödemenizi yapacağız' diyerek bizi 10-12 gün önce şantiyeden çıkardılar, işten çıkarıldığımız söylendi. Sigorta çıkışımız daha yapılmamış. Ama 10 gündür ödeme de yapılmadı. Biz de sendikamız Yapı Yol-İş ile hakkımızın ödenmesi için şantiye önüne geldik. İki aydır maaşlarımız ödenmedi, borçlarımız birikti. Evimize para gönderemiyoruz. Şu an kimsenin cebinde parası yok."* dedi.

Yapı Yol-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Adnan Akyol ise aralarında üyelerinin de bulunduğu inşaat işçilerinin gasp edilen haklarının ödenmesi için eyleme başladıklarını belirtti.

"Burası SASA Holding'in devasa bir tesisin yapımı sürüyor. Milyarlarca liralık tesis yapılıyor, ama işçilerin parası ödenmiyor." diyerek, işçilerin gasp edilen hakları ödeninceye kadar eylemlerinin devam edeceğini söyledi.

Eylemlerinin ikinci gününde inşaat

işçileri kazandıklarını duyurdu. İki gündür eylemde olan işçilerin bir kısmına kısmen ödeme yapılmıştı. İşçiler ise sadece maaşlarını değil, kıdem ve ihbar tazminatlarını ve fazla mesai ücretlerinin de ödenmesi gerektiğini söyleyerek yaklaşık on gündür beklediklerini belirterek teklifi kabul etmemişti.

Yapılan ikinci görüşmede taşeron BİSMAC ve ana firmalardan MET-CON'un ödeme garantörlüğünde tüm alacaklarının 10 Kasım'da ödenmesi için protokol imzalamayı teklif ettiler. İşçiler tüm alacaklarının 10 Kasım'da ödeneceğine dair ana firmayla protokol imzalanması üzerine eylemi sonlandırdı.

Eylem üzerine konuştuğumuz Yapı Yol-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Adnan Akyol, "İşçiler olarak ancak birlik olduğumuzda haklarımızı alabiliyoruz. İnşaat patronları işçiyi çalıştırır sonra da kapının önüne koyar. Hakkı gasp edilmemiş inşaat işçisi yoktur. Devasa binalar inşa ederiz, ucu bucağı olmayan şantiyelerde milyar dolarlık dev projeleri yaparız. Ama daracık pislik içinde koşullarda barınmaya, köpeğe versen yemeyeceği yemeklere mahkum edilirdik. Paramız ödenmez, sigortamız asgari ücretten yatar, hatta kısa süreli çalışmada hiç yatmaz. İnşaatlarda bu neredeyse değişmez bir kural haline geldi. Sendikalarda, komitelerde veya meclislerde her nasıl isimlendiriliyorsa, işçiler kendi birliklerini oluşturmak zorunda. Çünkü işçilerin haklarına saldırılar bundan sonra da artarak devam edecek. Buna karşı tek çıkar yolumuz işçilerin mücadele birliğini sağlamak, bunun bir yolunu yönetimini bulmak." dedi.

Filli Boya'da Sendikal Hak İçin Eylem

Kocaeli Gebze'deki Betek/Filli Boya fabrikasında, Petrol-İş'e üye işçiler, sendikanın yetki belgesi kazanmasına rağmen patronun toplu iş sözleşmesinden kaçınmasına karşı fabrika içinde eyleme başladı.

Petrol İş Sendikası, bin kişinin üzerinde işçinin çalıştığı fabrikada TİS için yetki kazanmıştı. Betek Boya patronları ise yetki belgesine itiraz ederek işçilerin sendika hakkını gasp etmek için karşı saldırıya geçti. İşçiler de TİS görüşmelerini birkaç yıl aksatacak davaya karşı fabrika içinde eylem başlattı.

Öncelikli talepleri TİS masasına oturmak olan işçiler, vardiya giriş ve çıkışlarında fabrikada alkışlı protestolarla eyleme başladılar, ardından fazla mesai dayatmasına karşı mesaiye kalmamaya başladılar. İşçiler son olarak yemekhane içinde ses çıkarma eylemine başladılar ve sendika ile masaya oturana kadar durmayacaklarını söylediler.

Temizlik İşçileri İş Bıraktı

Çanakkale merkezde çöp toplama işini üstlenen SUEZ Çanakkale RR Atık Hizmetleri A.Ş.'de çalışan toplam 220 civarında işçi, TİS görüşmelerinde anlamı sağlanamaması üzerine 29 Ekim sabahı iş bıraktı.

İşçilerin örgütlü bulunduğu Hak-İş ile SUEZ şirketi arasında yapılan görüşmelerden sonuç alınmaması, şirketin sendikaya yetkisizlik davası açması, maaşlar, iş güvenliği ve işçi sağlığı gibi birçok taleple eyleme geçen işçiler, sorun çözülene kadar mücadele edeceklerini dile getiriyor. Çanakkale merkez, Lapseki ilçesi, Umurbey, Çardak, Kepez beldeleri, Güzelyalı ve Dardanos Mahallelerinde çöp toplama işini üstlenen SUEZ şirketinde çalışan işçiler, sabah mesaisine gelerek, işe başlama imzalarını atarak iş bıraktı ve şantiye önünde toplandı, şirket yetkililerinin sorun çözmelerini istedi.

Şirket yetkilileri ise işçileri "Sorunlarınızı biliyoruz, çözümü için görüşmeler devam ediyor. En azından vardiyası gelenler görevlerine dönsünler" diyerek yanıtladı. İşçiler de oy birliğiyle iş bırakma eylemine devam etme kararı aldılar.

Hak-İş Başkanı Vedat Yılmaz, patronların işyerinde İşçi Sağlığı ve Güvenliği tedbirlerini almakla sorumlu olduğunu belirterek "SUEZ kendisini, iş sağlığı ve güvenliği konusunda başarılı bir firma olarak görmekte ancak göstermelik ödülleri toplumun gözünü boyamaktadır. Sendikamıza Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından verilen toplu iş sözleşmesi yapma yetkisine itiraz ederek, SUEZ Çanakkale RR Atık Hizmetleri A.Ş.'de çalışan üyelerimizi kötü çalışma koşullarına mahkum eden şirket yetkilileri, baskıları ve mobbinglere

rağmen dik durarak haklarından geri adım atmayan ve yaşanan hukuksuzluklara karşı sendikamızla birlikte yol yürüyen, iki üyemizi işten çıkarmıştır. Bu durum, üyelerimize gözdağı vermekten başka bir şey değildir. Asla sessiz kalmayacağız" dedi.

Şirketin, işçileri hasarlı, arızalı, emniyetsiz araçlarla çalıştırmaya zorladığını ifade eden Yılmaz, çalışma sırasında insan sağlığını ciddi bir şekilde tehlikeye atıldığını belirterek "İSG tedbirlerinin alınmaması üyemiz işçilerin iş kazası yaşamasına sebebiyet vermektedir. Tamamen işveren kaynaklı ihmallerden kaynaklanan iş kazaları sonucu işçiler haksız ve hukuksuz bir şekilde işten çıkartılmaktadır." dedi.

Kürt Halkıyla Dayanışmaya

ADANA | DEM Parti Adana İl Örgütü'nün İnönü Parkı'nda 28 Ekim günü Türk devletinin Rojava'ya yaptığı saldırılar üzerine yapmak istediği basın açıklaması, parti binası ablukaya alınarak engellendi.

Uzun süren polis ablukası ve tartışmalar neticesinde, basın açıklaması parti binası önünde küçük bir alanda yapıldı.

Adana İl Eş Başkanı Seyfettin Aydemir tarafından okunan basın açıklamasında "24 Ekim 2024 tarihinde Kuzeydoğu Suriye özerk yönetimi topraklarına yapılan saldırılarda çok sayıda sivil hayatını kaybederken onlarca kişi yaralandı. Sivil yerleşim yerleri ayırım gözetilmeksizin bombalandı. Savaş uçakları ve SİHA'larla yapılan saldırılarda kadınlar ve çocuklar başta olmak üzere sivil halk katledildi.

Suriye İnsan Hakları Gözlemevi (SOHR) verilerine göre 27 kişi yaşamını yitirmiş 40'a yakın kişi yaralanmış sivil yaşam alanları zarar görmüştür." denildi.

Uluslararası hukuku yok sayan bu insanlık dışı saldırılarda hayatını kaybedenlerin ailelerine başsağlığı ve yaralılara acil şifa dilenerek, iktidarın bu politikalarıyla Kürt, Arap, Süryani tüm bölge halklarının büyük bedellerle elde ettiği kazanımlarını ve tüm halkların eşit demokratik, özgürce bir arada yaşamı hedef aldığı vurgulandı.

Açıklama, "Kuzeydoğu Suriye topraklarında halkların barış içinde yaşamasına, kendi topraklarında kendi geleceklerini kendilerinin belirlemesini yok sayan her türlü politikaya hayır diyoruz." denilerek sonlandı.

Kürt Halkı Özgürleşmeden İşçi Sınıfı Özgürleşemez

Filistin ve Lübnan'da siyonist İsrail'in saldırganlığı ve soykırımı son hız sürerken, dinci faşist iktidar çözüm süreci aldatmacalarıyla Kürt halkının örgütlü güçlerine ve kazanımlarına yönelik saldırılarını yoğunlaştırıyor. Faşist devlet, tüm araç ve imkanlarıyla içeride ve dışarıda Kürt halkının örgütlü güçlerini tasfiye etmeyi amaçlıyor. Yoğun polis operasyonları, sokakta en sıradan demokratik taleplere karşı vahşice saldırılar, zindanlarda devrimci, yurtsever tutsaklara artan baskı ve işkenceler, sınır ötesinde en gelişmiş silahlarla yürütülen bombardıman ve işgal saldırıları...

Sahte barış çağrılarının ardından, Rojava çeşitli bahanelerle saldırıların hedefi oluyor. Birçok hastane, okul, altyapı tesisi ve sivillerin yaşadığı bölgelerin de hedef alındığı saldırılarda, çocuklar başta olmak üzere birçok insan hayatını kaybetti. Dinci-faşist iktidar bu saldırılarıyla birlikte dinci-faşist çeteleri desteklemeye, silahlandırmaya ve Rojava ve Suriye halklarının üzerine sürmeye devam ediyor. Bir taraftan İsrail'in Suriye'nin güneyine yönelik büyüyen saldırganlıklarının ardından, emperyalistlerin onay ve desteğiyle Rojava ve Suriye topraklarında dinci faşist çeteler ile kol kola yeni saldırganlıkların planları yapılıyor.

Türkiye emekçi sınıflarının payına her gün daha fazla yoksulluk, açlık düşerken, Kürt halkına yönelik yürütülen savaş ve gelecek saldırganlıklar için bütçede silah sanayisine yani savaşa daha fazla pay aktarılıyor. Üstelik bu saldırganlıklara karşı çıkan, Kürt halkı ile dayanışma eylemleri yapan güçler, faşizmin baskılarına maruz kalıyor, saldırıya uğruyorlar.

Bütün bu saldırılara rağmen Kürt halkı özgürlüğünü kazanma ve kazanımlarını koruma konusunda kararlı! Kürt halkının gerçek dostları ise köpürtülmek istenen tüm bu şovenist histeriye rağmen Kürt halkının yanında olmaya devam ediyor. Şimdi bizi aç bırakan, geleceğimizi elimizden çalan bu düzenle, Kürt halkını katleden, özgürlük mücadelesine saldıran düzenin aynı olduğunu haykırma zamanı! Şimdi Kürt halkı ile her yerde devrimci eyleme dayalı dayanışmayı yükseltme zamanı! Kürt halkı özgürleşmeden başta işçi sınıfı olmak üzere, toplumun hiçbir kesimi özgürleşemez!

YAŞASIN TÜRK VE KÜRT HALKLARININ MÜCADELE BİRLİĞİ!
YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA!

MÜCADELE BİRLİĞİ PLATFORMU

Yasal Çocuk İşçilik Yaşı Artık 10

Temade Çınar

Milli Eğitim Bakanı Yusuf Tekin konuştu ve ilk mesleki eğitim ortaokullarının Bursa, Sivas, Konya ve Burdur'da açılacağını duyurdu.

Belgeye göre ayrıca Ahilik kültürü temelinde öğrencilerin milli ve manevi değerlere duyarlılıkları artırılacak, ülke genelinde ahilik hareketi oluşturulacak. Bu karara uygun bir ilk olarak Antalya'da Akdeniz Sanayi Sitesi Kooperatifi'nin isteği üzerine il müftülüğü camilerde çocukları MESEM'e göndermek üzere vaaz verme kararı aldı. Belgede ne yazık ki İŞÇİ SAĞLIĞI VE İŞ GÜVENLİĞİ'ne dair tek bir satır bile yok.

Sermayedarlar işyerlerindeki hemen her işçiye e-sertifika yoluyla usta eğitici belgesi aldirarak, her usta eğiticiye yani işçiye karşı 40 öğrenci alıyor ve bu işçi-öğrencilerin tüm masrafları işsizlik sigortası fonundan yani bizim maaşlarımızdan yapılan kesintilerden karşılanıyor. Çocuklar asgari ücretin 1/3'üne, sınırsızca denetimsizce sömürülüyor. Öğrenciler okulun herhangi bir döneminde hiçbir koşul olmaksızın, güya mesleki eğitime geçiş yapabiliyorlar. Bu durum bir olanakmış gibi yoksul çocukların ailelerin önüne sürülüyor. Aranacak tek koşul, "bir işyeri ile sözleşme" yapmak.

MEB Şubat 2024'te kendi verileriyle çocukların çalıştığı MESEM kapsamındaki işyerlerinin %10'unun işçi sağlığı ve güvenliğine uygun olmadığını açıkladı. Açıklamaya göre 94 bin 301 işletmeden 8 bin 406 işyeri güvenli değil!

Dikkatsizlik ve dalgınlığın yol açtığı bildirilen iş kazalarında esas belirleyici olanın, uzun çalışma saatleri olduğuna dikkat çekiliyor. Günlük çalışmanın 17 saate kadar çıktığı MESEM'lerde kazaların çoğunluğunun çocukların işyerinde olmaması gereken saatlerde gerçekleştiği tespit edildi. Resmi tatiller, ara tatil ve yaz tatillerini de çalışarak geçiren öğrencilerin 30 günlük ücretli izin hakkı çoğunlukla kullanılmıyor. Okuldaki haftada 1 günlük eğitimlerinde, yalnızca 6 gün devamsızlık yapma hakkı bulunan öğrencilerin bir çoğu, işyeri izin vermediğinden okula gidemediği için sınıfta kalıyor. Hem meslek, hem diploma projesi ne meslek, ne diploma ile sonuçlanıyor. Bu çocuklar eski okullarına geri alınmıyor, olanakları varsa dışardan bitirmeye çalışıyorlar.

Birçok MESEM'li, her ne kadar adları çırak ya da kalfa olsa da, işyerinde fiilen bir işçi olarak çalışıyor. Yalnız çalıştırmasının yasak olduğu tezgah-

MESEM (Mesleki Eğitim Merkezi), örgün eğitimde "başarısız" kabul edilen ve aile bütçelerine katkıda bulunmak zorunda olan yoksul çocukların işçi olarak denetimsiz, güvenliksiz bir ortamda kamu kaynaklarıyla birlikte sermayeye sunulmasının yasalardaki adıdır.

Bugün MESEM adı altında 1 milyon 745 bin çocuk, yasalara göre 4 gün 8'er saat, ama aslında 6 gün 10'ar saatin üstünde fabrikalarda, işletmelerde işçi olarak çalıştırılıyor. 2023'den bugüne -çoğu çalışma saatinin dışında- 9 çocuk, MESEM uygulamasında çalışırken hayatını kaybetti. Bugün, saat 22.00'ye kadar çalışmayı, çocuk çalışma kampları inşa etmeyi ve çalışma yaşını ortaokul öğrencilerine kadar düşürmeyi hedefleyen çarklar döndürülmeye başlandı.

Bakan Yusuf Tekin, Kastamonu'da bir MESEM açılışında patronlara "Mesleki eğitimde siz nasıl istiyorsanız onu yapalım. Eğitimin içeriğini de siz belirleyin." dedi.

MEB'in mesleki eğitimde atmak istediği adımlar, bu yıl Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB), Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu (TESK)

ile Organize Sanayi Bölgeleri Üst Kuruluşu (OSBÜK)'ün görüş ve önerileriyle "Mesleki ve Teknik Eğitim Politika Belgesi"nde toplanarak yayımlandı. **Belgede OSB'lere pansiyonlu meslek liseleri kurulması ve geçici koruma altındaki bireylerin (mülteciler), ne eğitimde ne de istihdamda yer alan çocukların, 9. sınıftan itibaren sınıfta kalan tüm öğrencilerin MESEM'lere yönlendirileceği belirtiliyor.**

MEB'in stratejik planına uygun olarak mesleki teknik eğitimde "sektör içi okul", "sektöre entegre okul" gibi kavramlarla çocuklar ucuz işgücü olarak hazırlanacak.

"Sektörle işbirliği protokolleri yaygınlaşacak" denilen belgeye göre, organize sanayi bölgelerinde mesleki ve teknik okullar ile pansiyon binaları birlikte planlanarak teşvikler artırılabilecek. Buna uygun olarak 2024'te OSB içindeki ve dışındaki özel meslek lisesi sahiplerine yine işsizlik sigortası fonundan öğrenci başına 57 bin TL'ye varan teşvik verilmesi kararı alındı.

2024-2025 eğitim öğretim yılının açılmasından önce TÜSİAD'ın "Geleceğimiz İçin Eğitimi Birlikte Konuşmak" başlıklı ve 5 Eylül tarihli konferansında

larda, makinelerde birçok defa tek başlarına çalıştırılıyorlar. MESEM öğrencileri bazı yerlerde fiziksel şiddete, dayığa ve tacize de maruz kalıyorlar.

Yasal olarak iş güvenliği uzmanı ve işyeri hekimi bulundurma zorunluluğu olan özellikle de sanayi sitelerindeki küçük atölyelerin çoğunluğunda, bu yasal zorunluluk yerine getirilmiyor. Çoğu yaralamalar dikkate bile alınmadan çocuklar çalıştırılmaya devam ediliyor. Bütün bunların yanında Ekim 2017 tarihli Mesleki Eğitim Kurulu kararına göre; ".....usta öğretici gözetiminde ve gerekli iş sağlığı ve güvenliği tedbirlerinin alınması şartıyla tehlikeli ve çok tehlikeli işler sınıfında yer alan işler ve işyerlerinde mesleki eğitim alabilirler ve bu ortamlarda bulunabilirler." denilmektedir.

Bakan Yusuf Tekin bir soru önermesine cevaben MESEM'lerde hayatını kaybeden çocuk sayısını vermezken, iş kazası geçiren öğrenci sayısını 336 olarak açıkladı. Mesleki Eğitim Kanunu'nun iş yeri, eğitim kurumu ve özel sektör arasındaki ücret, sosyal güvenlik ve izin hakları açısından ilişkiler incelendiğinde denetim ve gözetim yükümlülüğü Milli Eğitim Bakanlığının.

ÇSGB'nin Rehberlik ve Teftiş Başkanlığı'nın tüm ülke genelinde işçi sağlığı ve iş güvenliği yönünden denetlediği işyerlerinde, çalışan çıkarak ve stajyer sayısı 6 bin 761. Yani çocuklarımızın çalıştığı işyerlerinin sadece %3'ü denetlenmiş. Böylesi boş bırakılmış alanda hortumculara fırsatlar açılıyor. Bazı okul yöneticileri sermaye sahipleriyle ortaklık kurarak, hayali öğrencilerle işsizlik sigortası fonundan milyonlarca liralık "vurgunlar" yapıyor. Her yönüyle bu sistem, bizim geleceğimiz olan işsizlik sigortamızı hortumluyor.

Mesleki teknik eğitim uygulamalarının genel eğitim planları içinde olması anlaşılır bir durum. Ancak bu çocuklar, okulda geçirdikleri saati aşmayacak bir şekilde, staj yapmak üzere işletmelerde öğretmenlerinin gözetiminde ve onlar tarafından eğitim görebilirler.

İşsizliğin önemli bir sorun olduğu günümüzde, yoksul işçi çocuklarının "resmi olarak" haftada 4 gün çalıştığı bile göz önüne alınırsa, çalışmayı ikinci bir vardiya uzatmak, pansiyonlar kurmak ve yaş aralığını genişletmek, hem çocuklarımızın hayatı hem de işçilerin iş güvencesi için gerçek bir saldırıdır.

Bugün MESEM uygulaması işçi sınıfının önünde karşı çıkılması, iptal edilmesi için mücadele edilmesi gereken hayati bir alan olarak duruyor.

Sarıgazi Halk Festivalinde Buluştu

Geleneksel Sarıgazi Halk Festivali, uzun yıllardır devam eden baskı ve yasaklamaların ardından, bu yıl başarıyla gerçekleştirildi. Örgütleyicileri arasında Mücadele Birliği Platformu ve çok sayıda sosyalist örgütün ve yurtsever güçlerin bulunduğu festivalin çalışmaları, yaklaşık 1 aydır sürüyordu.

26-27 Ekim tarihlerinde İstanbul'un emekçi semtlerinden olan Sarıgazi'de Genco Erkal Kültür Merkezi'nde gerçekleşen festival, ölümsüzleşen devrim savaşçıları için yapılan saygı duruşu ve festival yürütmesi adına yapılan açılış konuşmasının ardından başladı.

Festivalin ilk günü olan 26 Ekim Cumartesi Yılmaz Güney'in Umut filmine ve Sarıgazi halkının ve güncel gelişmelerin konuşulması üzerine foruma ayrılmıştı. "Umut Bizde" diyerek Yılmaz Güney'in film başlığına da vurgu yapılırken, film keyifli bir şekilde izlendi.

Film gösteriminin ardından Sarıgazi halkının sorunlarını ve güncel gelişmeleri konuşmak üzere forum bölümüne geçildi. Çeteciliğin emekçi semtlerde yayılmasından kadın ve çocuk cinayetlerine, gerici eğitim sisteminden emekçilerin yerelde yaşadığı sorunlara kadar bir dizi konuya değinildi. Ayrıca Sarıgazi'nin "kara çocuğu" Leninist tutsak Sami Tunca'nın Tekirdağ 2 Nolu Zindanı'ndan festivalle göndermiş olduğu mesaj da sahneden okundu. Halk iktidarı vurgusu ile biten forumun ardından festivalin ilk günlük programı sona erdi.

Festivalde, devrimci kurumların açmış olduğu standlara da ilgi vardı.

Festivalin 2. günü olan 27 Ekim

Pazar günü ilk etkinlik, "Emek Krallığı" isimli çocuk tiyatrosu ile başladı. Çocukların ve ailelerin yoğun ilgi gösterdiği tiyatro gösteriminin ardından "Dünya ve Türkiye Nereye" başlıklı panele geçildi.

Panelde ilk sözü Ayşe Düzkan alırken Filistin'de yaşanan son gelişmelere dair anlatımlarda bulundu. Daha sonrasında Ercüment Akdeniz "Savaşlar ve Göç" başlıklı sunumunu gerçekleştirdi. Faik Bulut'un Rojava'da, Filistin'de ve Ortadoğu'da süren savaşa dair konuşmasının ardından, sözü yakın zamanda tahliye olan Sebahat Tuncel aldı. Tuncel ulusal sorun, çözüm süreci tartışmaları ve Kürt halkının eşitlik ve özgürlük mücadelesine dair konuşmasını gerçekleştirdikten sonra kısa bir ara verildi ve ardından soru cevap kısmına geçildi.

Soru cevap bölümünün ardından ise sırasıyla Grup İklim, Doğan Çelik ve Babetna müzik gruplarının sahne alması ve çekilen coşkulu hallerle devam etti. Mücadele, umut ve dayanışma mesajlarının verildiği festival, konserin ardından sona erdi.

Ya Topyekûn Çürüme Ya da İnsanca Bir Yaşam

K. Taylan Kızıldağ

Her yeni güne ölüm, katliam, vahşet haberleriyle uyanıyoruz. En insani duyguların ayaklar altına alındığı, işçilerin, emekçilerin, kadınların, ezilen ulus ve ulusal topluluklara mensup insanların, kadınların ve LGBTİ+'ların türlü biçimlerde aşağılandığı, yok sayıldığı bir çağdayız. Sokak hayvanlarına yönelik katliamlar, kadınlara ve çocuklara yönelik artan şiddet ve saldırılar, hatta bebeklerin yaşamıyla bile oynayacak kadar ileri giden bir pervasızlık, vahşet, insan olmaktan utandıracak olaylar...

Bunların yanı sıra dinci-faşizm okullarda gerici, tarikatçı güçlerin kol gezmesinin önünü açıyor, ilerici, demokrat hocalar mobbinge ve baskıya maruz kalıyor, Maarif modelleri, Çedes'ler, 4+4+4'ler ile adım adım kindar ve dindar bir gençlik yaratılmak isteniyor. **Entelektüel olarak için boş, yaşam ve genel kültür bilgisi sosyal medyada izlediklerinden oluşan, kafasını oyunlardan, insanı ahmaklaştıran programlardan, oyunlardan kaldıramayan gençler sermayenin hayalini kurduğu gençlik tipolojisi.** Çünkü böylesi bir gençlik şovenist ve ırkçı histerilerle sermaye egemenliğinin dilediği gibi ezilen uluslara, mültecilere saldırtılabilir.

Sokak hayvanlarının katledilmesini yasalaştırıp sokaktaki canları topluca katletmeye başladılar. Bazı insanlar bunun gündem değiştirmek için olduğunu düşünse de durum hiç de öyle değil. **Tipki ilerici olan her şeye düşman oldukları gibi, her şey onlar için bir maliyet hesabı ve yaşayan her şeye düşmanlar, bundan daha fazlasını aramamak lazım.** Ayrıca sokaklara saldıkları çeteci, lümpen unsurları toplum üzerinde bir baskı unsuru olarak kullanan faşizm, güvensiz bir ortam yaratarak kadınları eve hapsedmeye, yaşamdan koparmaya da çalışıyor. Yasalardaki cezasızlık meselesi de çürümenin de önünü açan durumlardan biri olarak karşımızda duruyor. Sermaye egemenliği çürüdükçe ve yoksulluk derinleştikçe toplum genelinde de

Tüm bu gelişmeler düşünüldüğünde, sınıf çelişkileri bakımından en yoğun, iç savaşın en sert ve devrimci durumun en yoğun olduğu coğrafyalardan birinde olduğumuzdan bu yaşananların hiçbiri ne tesadüfi, ne tekil ne de sadece yasa yapıcıların hatalarına özgüdür.

suç oranlarında, dolandırıcılıkta, kara para aklama ve faşizmle işbirliği içinde artışlar oluyor. Mafyatik ilişkilerin geliştirilmesi özellikle teşvik ediliyor.

Tüm bu gelişmeler düşünüldüğünde, sınıf çelişkileri bakımından en yoğun, iç savaşın en sert ve devrimci durumun en yoğun olduğu coğrafyalardan birinde olduğumuzdan bu yaşananların hiçbiri ne tesadüfi, ne tekil ne de sadece yasa yapıcıların hatalarına özgüdür. Tanık olduğumuz bu pervasız gidişat, yükselen devrim mücadelesinin önünü almak, devrimci yığınların politik aydınlanmasını geciktirmek ve sermaye egemenliğinin önünü uzatmak içindir. Bu yüzden sadece politik ve askeri zor ile egemen kalamayacaklarının farkındalar. Çünkü yaşadığımız topraklarda sermaye egemenliği emperyalist kapitalist ülkelerin geri kalanında olduğu gibi asalaklaşan, giderek çürüyen, kupon kırarak

üretimden kaçan bir ilişkiye yönelmiş durumda. Kapitalist sistem sosyo ekonomik ilişkileri ve devlet kurumlarıyla topyekûn bir çürüme ve çöküş içindeyken, bu gidişata karşı yasaların uygulanmasını talep etmek ya da daha fazla güvenlik gücü istemek yine faşizmin işine gelecektir. Tüm sorunlarımızın kaynağı olan sermaye egemenliğine ve onun temsilcilerine karşı devrimci kitle örgütlerimizi kurmadığımız ve amansız mücadelelere girişmediğimiz her gün, doğaya, kadınlara, çocuklara, ezilen uluslara ve ezilen inanç kesimlerine, sokak hayvanlarına ve geleceğimize yönelik saldırıları durduramayacağımız anlamında geliyor. Sorun ne tek adamın iktidarı, ne de yozlaşmış bir avuç insanın pervasızlığı, gerçek düşmanımız sermaye iktidarındır. Bu yüzden ya insanca yaşayacağımız bir dünya için sosyalizm ya da topyekûn çürüme!

Dünya Anti-Emperyalist Platformu Senegal'de

Dünya Anti-Emperyalist Platformu, 25-27 Ekim tarihleri arasında Senegal'in Dakar kentinde şimdiye kadarki en büyük Uluslararası Konferansını düzenledi.

İlk olarak 25 Ekim'de Afrikalı komünist partiler, "Pan-Afrika ve Anti-Emperyalizm" konulu bir Uluslararası Anti-Emperyalist Konferans düzenlediler. DUP'un (Pan-Afrika Üner Dinamikleri) açılış konuşmasıyla başlayan konferansta Senegalli yerel partilerin yanı sıra Afrika'dan ve dünyadan yaklaşık 50 parti yer aldı.

Uluslararası Konferans, Amilcar Cabral'ın doğumunun 100. yıldönümünü Dünya Anti-Emperyalizm Platformu'nun "Amilcar Cabral'ın ruhunu yüreklerine kazımış olan dünya halklarının anti-emperyalist mücadelesi mutlaka zafere ulaşacaktır!" başlıklı anma metninin yanı sıra uluslararası delegasyonlardan gelen anma metinleri ve videolarla da andı.

40 yıldır hapiste tutulan Georges İbrahim Abdallah'a hitaben yazılan "Devrimci inanç ve mücadele iradesi hiçbir şey tarafından bastırılmaz!" başlıklı dayanışma mektubunun yanı sıra, uzun süredir hapiste olan Ahn Hak-seop, Abdallah'la dayanışma için tarihi bir konuşma yaptı.

Uluslararası Anti-Emperyalist Konferansın hemen ardından 25 Ekim günü Dünya Anti-Emperyalist Platformu tarafından organize edilen büyük bir anti-emperyalist yürüyüş gerçekleşti. Dünyanın her yerinden gelen delegeler Dakar'daki üniversite mahallesinden başlayarak şehir boyunca "Kahrolsun emperyalizm!", "ABD'nin emperyalist savaş çığırkanlığını durdurun!",

"Anti-emperyalist kurtuluş mücadelesine zafer!", "Filistin'e özgürlük!" ve "NATO dağıtılın!" pankartlarıyla yüründü. Delegeler yürüyüş boyunca 40 yıldır hapiste tutulan komünist devrimci Georges İbrahim Abdallah'a yönelik haksız siyasi baskı ve Güney Kore'de 30 Ağustos'ta PDP'ye yönelik baskıları protesto etti, halen Daejeon cezaevinde tutuklu bulunan PDP Gyeonggi Eyalet Komitesi Başkanı Kim Byeong-dong'un serbest bırakılmasını istedi. Ayrıca Gine-Bissau'nun devrimci partisi PAIGC'nin kurucusu ve Gine-Bissau'yu bağımsızlığa götüren 'Afrikalı Che Guevara' Amilcar Cabral'ın doğumunun 100. yıldönümü de anıldı.

26 Ekim'de konferansın 2. günü, Dünya Anti-Emperyalist Platformu üyelerinin sunumlarıyla devam etti. Ayın 27'sinde de sunumlar ve tartışmaların yapıldığı bir kolokyum gerçekleştirildi.

Dünya Anti Emperyalist Platformu'nun 2 gün süren konferansın sonunda, "Dakar Deklarasyonu" açıklandı.

Ekim 2022'de Paris'te anti-emperyalist devrimci parti ve örgütler tarafından kurulan Dünya Anti-Emperyalist Platformu, dünya anti-emperyalist ortak mücadelesini, ideolojik savaşı ve uluslararası komünist hareketi güçlendirmek şeklindeki üç hedefini gerçekleştirme çalışıyor.

Daha önce Aralık 2022'de Belgrad'da, Mart 2023'te Karakaş'ta, Mayıs 2023'te Seul'de, Kasım 2023'te Atina'da ve Temmuz 2024'te Washington'da Anti-Emperyalist Uluslararası Konferanslar düzenledi ve Dünya Anti-Emperyalist Mücadelesi gibi kitlesel mitingler, gösteriler ve etkinlikler düzenledi.

İngiltere'de Antifaşist Miting

İrkçılığa Karşı Dur Platformu ve sendikalar tarafından 26 Ekim'de Londra'da onbinlerin katıldığı antifaşist ve ırkçılık karşıtı bir yürüyüş düzenlendi. Mitingde, Britanya genelinde aşırı sağcı hareketlerin yükselişine tepki gösterildi.

Aynı saatlerde, faşistlerin düzenlediği bir miting de vardı Londra'da ve bu mitinge 20-25 bin kişi katıldı. Bu, faşist eğilimin arttığına bir göstergesi olsa da; İrkçılığa Karşı Durun ve anti-faşist hareketlilik son aylarda ivme kazanıyor.

Yürüyüşte sendikalar ön plana çıkarken, iletişim, itfaiye ve eğitim sektörlerinden temsilciler de sendikaları ile mitingde yerini aldı.

İsviçre'de Rojava İçin Eylem

İsviçre Basel'de 25 Ekim akşamı saat 19.00'da ClaraPlatz'da toplanan kitle, TC'nin Rojava'ya yönelik hava harekatını protesto etmek için bir basın açıklaması yaptı. Yapılan açıklama sonrası kitle yürüyüşe geçti. Kitle Almanca "Rojava'yı Savun" pankartı ile ana cadde ve sokak aralarında sloganlarla eylemlerini sürdürdü.

İşyanımızı Büyütmeye Örgütlü Mücadeleye

Ayla Gök

Sesimizde İsyan İşyanımızda Yaşam Var

Yıl 1960, 1930'da ülke yönetimini ele geçiren Rafael Trujillo diktatörlük rejimini sürdürürken, Mirabal Kardeşler olarak tanınan üç kız kardeş; Patria, Minerva ve Maria Teresa, eşleriyle birlikte Trujillo diktatörlüğüne karşı mücadele veriyordu. Patria 36, Minerva 34, Maria Teresa ise 24 yaşındaydı. Patria Haziran ayında Clandestine Hareketini kurdu ve diğer kız kardeşler de bu harekete katıldı. Diktatörlük karşıtı mücadelelerinde ağır baskılara maruz kaldılar ve hapis cezalarına çarptırıldılar. Aynı yılın Kasım ayı başlarında Trujillo ülkenin en büyük sorununun kilise ve "Mirabal kardeşler" olduğunu söyledi

25 Kasım günü tecavüz edilip öldürülen üç kız kardeşin "Araba kazasında" öldükleri duyuruldu. Bunun üzerine ülkede ayaklanmalar arttı. Bir yıl sonra Trujillo karşıtı hareket, diktatörlüğü sona erdirdi.

Mirabal kız kardeşlerden birinin kod adının "Kelebek" olmasından esinlenilerek, o günden sonra üç kız kardeş gerek Dominik'te, gerek dünyada "Kelebekler" adıyla anıldı.

Mirabal kız kardeşlerin özgürlük için verdikleri mücadele, dünyada kadın hareketleri için bir sembol haline geldi. 1981'de yapılan Birinci Latin Amerika ve Karayip Kadınlar Kurultayı'nda 25 Kasım, "Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Ve Uluslararası Dayanışma Günü" olarak kabul edildi. Tüm dünya kadınlarınca sahiplenilen bugün, Birleşmiş Milletler tarafından, 17 Aralık 1999 yılında 25 Kasım'ı "Kadına Yönelik Şiddetin Ortadan Kaldırılması İçin Uluslararası Mücadele Günü" olarak ilan edildi.

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü'nü karşıladığımız bugünlerde, kadın katliamları ve kadına yönelik şiddet katlanarak devam ediyor. Yoksulluk, açlık,

yıkım, ahlaki çöküş, yozlaşma, savaş ve şiddet kapitalizmin var olduğu her yerde varlığını devam ettiriyor. Onlarca kadın erkekler tarafından katlediliyor, evleri bombalarla yerle bir ediliyor, faşist devletler eliyle zindanlarda tutsak alınıyor, çalışma koşulları ağırlaştırılıp yoksulluğa mahkum ediliyor. **Onlarca kadın mahkum edildiği koşullara karşı koyduğu için katlediliyor, çoğu zaman en yakınları tarafından. Kimi zamansa sadece kadın olduğu için, sokaktan geçerken şiddete maruz kalıyor, öldürülüyor.** Tüm bunlara karşı çıktığımız, Kelebeklerin isyanını dillendirdiğimiz, onların mücadele çizgisini benimsediğimiz için tıpkı onlar gibi devlet şiddetinin en açık biçimi ile karşı karşıya kalıyoruz.

Bu baskı, saldırı, şiddet ve katliamlara karşı kadınlar cesaretle sokağa çıkıyor, mücadele ediyor, ayaklanıyor ve savaşıyorlar.

Toplumun, erkeklerin bizlere çizdiği sınırların, kuralların dışına çıkmak, insanca yaşamak için, her zaman en büyük cesareti gösterdik. Her şeyi göze aldık.

Hiçbir engel bizi gerçek, tam ve eksiksiz özgürlük için verdiğimiz mücadeleden alıkoyamayacak. Hiçbir şey bizi yaşamı ve özgürlüğü istemekten alıkoyamayacak, tıpkı kelebekler gibi.

Miraballerin isyanı bir diktatörlüğü yıktı. Şimdi yüz binlerce, milyonlarca Mirabal var karşılarında. Her birimizin sesinde isyan, işyanımızda ise yaşam var. İşyanımızın büyüklüğü ve örgütlülüğü yaşamlarımızı ve sonucu belirleyecek. İşyanımızla yeni yaşamları kuralım.

*Jin, Jiyan, Azadi
Sesimizde İsyan, İşyanımızda Yaşam Var!*

İstanbul Üniversitesi'nde, Boğaziçi Üniversitesi'nde öğrenim gören sıra arkadaşlarımız ve daha nice kadın, yalnızca sosyal medyada yer alan paylaşımları ve politik görüşü sebebiyle değil, Kürt olduğu için de günlerdir faşist gerici çeteler tarafından sosyal medyada ve kampüslerde kişisel bilgileri yayılıyor, hedef gösterilip tehdit ediliyor.

ODTÜ'lü kadın ve LGBTİ+'ların boyadığı duvardaki "Jin, Jiyan, Azadî!" sloganları faşistler tarafından kimsenin olmadığı gece vakitlerinde defalarca karalanıyor.

Günlerdir faşist gerici çeteler tarafından hedef gösterilip tehdit edilen İstanbul Üniversitesi'nde öğrenim gören sıra arkadaşlarımız, İÜ Edebiyat Fakültesi Dekanlığı da açıkça bir kadını hedef gösteren faşist gerici çeteleri bünyesine katarak, bu linç kampanyasının en büyük ortağı olmuştur.

Kampüslerden sıralara taşan faşizme göz yuman İÜ, devletin Kürt ulusuna yönelik saldırılarına sessiz kalmayan sıra arkadaşımıza soruşturma açarak, faşizmin devrimci fikirlere yönelik yıldırma politikalarının en büyük örneği olmuştur.

Kürt ulusunun ve öğrenci kadınların hedef alındığı bu gerici faşist saldırılar nafiledir, hiç bir sıra arkadaşımız dinci- faşist devlet ve destekçilerinin karşısında yalnız değildir. Faşizme en güzel cevabı örgütlü kadınlar dayanışmayı büyüterek verecektir.

Faşizme karşı işyanımızı büyütmeye örgütlü mücadeleye!

JİN JİYAN AZADÎ!
BÎJÎ SERHİLDANA JİNAN!

Emekçi Kadınlar (EKA)

